

[Morten Lange.]

enkelt: suveræniteten har jeg ikke noget imod at afgive i afgrænset omfang og til en partner, som jeg synes det er fornuftigt at afgive den til. Hvad angår afståelse af suveræniteten i henhold til Romtraktaten, så er den ikke i et afgrænset omfang, og jeg synes ikke om afståelse netop efter Romtraktatens principper. Det er altså ikke noget principsspørgsmål, men derimod et spørgsmål om, til hvem, og om det er i et afgrænset omfang, suveræniteten afgives.

Hvad angår Norge, forekommer det mig, at statsministeren talte meget længe og snøede sig som en ål på en pande. Tiltrædelseserklæringen var helt klar og blev opfattet helt klart af alle, der hørte den. Så kan man selvfølgelig efterrationalisere og sige, at man er blevet klogere end dengang, men i tiltrædelseserklæringen var det fuldstændig klart, at det var den norske ratificering, der blev henvist til som et skæringspunkt, og jeg kan ikke se rettere end, at det nu er et forsøg på at drive en ny skandinavistisk politik, som bestemt ikke fandt udtryk her i dette ting i oktober.

(Kort bemærkning).

Stetter: Jeg må erindre hr. Morten Lange om, at han og hans parti har stemt for importafgiften og dermed for en toldgrænse i Øresund. Såfremt hr. Morten Lange fulgte med i svensk presse, ville han erfare, at svensk industri er særdeles betænkelig ved et frihandelsarrangement, selv om man endnu ikke kender dets endelige udformning. Det er først og fremmest usikkerheden, som er afgørende. Der er tegn på, at verden i 1970'erne vil blive et koldt sted for dem, der mener at kunne være sig selv nok.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg vil gerne stille et par konkrete spørgsmål til hr. Morten Lange, som jeg går ud fra har gennemtænkt disse ting meget omhyggeligt. Hvorfor er socialisme konkurrencefordrejende? Det er jeg sikker på hr. Morten Lange kan give et ganske præcist svar på. Og jeg vil også gerne vide: hvorfor har man ikke sådanne bestemmelser i Romtraktaten, at det med sikkerhed kan siges — sådan som danske jurister gør det, i hvert fald jurister af en sådan standard, at vi må tage væsent-

ligt hensyn til det — at der er tale om at afgive suveræniteten i begrænset omfang? Hvad er hr. Morten Langes argument for, at det ikke er i begrænset omfang?

(Kort bemærkning).

Morten Lange: F. eks. en differentieret industripolitik efter nogenlunde socialistisk mønster kan man ikke gennemføre. Det kan man bare se, for nu at tage et mere usocialistisk eksempel, af den behandling, den belgiske egnsudviklingslov, som den blev kaldt, men som i realiteten var en industristøtte-lov, har fået. Det kunne man ikke tillade sig. Vi har netop analyseret en lang række problemer i forbindelse med kapitalstyring og kommer dér til det samme resultat: det synes at stride mod Romtraktatens almindelige begreber om konkurrencefordrejning.

Det var den ene side af sagen. Det andet spørgsmål gælder suveræniteten i afgrænset omfang. Jeg har herset med Folketinget og specielt med markedsministeren for at få angivet en nogenlunde klar begrænsning. Derefter kommer statsministeren og citerer de ting, som er klare for gud og hvermand, nemlig landbrugspolitikken og toldpolitikken. Det er da helt klart. Det er der virkelig ikke nogen der er i tvivl om. Men det er alt det, der hænger ved. Jeg nævnte sådan et fjerntliggende spørgsmål som den højere uddannelse. Hvor meget er der af den slags grænseområder? Er det velafgrænset? Det er bestemt ikke velafgrænset. Man skal være overordentlig stor ekspert for at finde den grænse, for den er bestemt ikke tydelig. Hvis vi kunne få en fortegnelse, lov for lov over hele spektret, ikke alene hvor der er forslag og muligheder, men hvor der i Romtraktaten er udvidelsesmuligheder uden ændringer, vil det vise sig, at man også på det lovgivningsområde kunne gøre indgreb. Den liste vil blive lang. Jeg er ikke engang sikker på, at kirkeministeriet gik fri.

Statsministeren (J. O. Krag): Ja, det er ikke nogen høj karakter, vi kan tildele hr. Morten Lange som besvarer af spørgsmålene. På mit spørgsmål om, hvorfor socialisme er konkurrencefordrejende, fik vi ikke noget svar; men et par gamle travere, som vi kender særdeles vel. Lad os tage den differentielle industripolitik. Vi ved udmærket vel,